

DIVADLO JE PODIVUHODNÁ VĚC. REŽISÉR NECHÁPE, CO CHCE AUTOR, HERCI NEROZUMĚJÍ, CO PO NICH CHCE REŽISÉR,
A DIVÁCI NEVĚDÍ, CO SE DĚJE NA JEVIŠTI.

pondělí 29. října 2018 / 2. číslo, 16. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

Její pastorkyňa - vesnické drama pražského Máje

Včera jsme měli možnost seznámit se se souborem Máj, který k nám zavítal z Prahy s klasickým vesnickým dramatem Její pastorkyňa.

Zajímavostí pro klášterecké publikum je fakt, že tento kus s nimi nastudoval režisér Jaroslav Kodeš, režisér dokumentární i dramatické tvorby v Českém rozhlasu, dlouholetý člen odborné rady ARTAMA pro amatérské divadlo a porotce a lektor na amatérských divadelních soutěžích.

Jaroslava Kodeše tu velmi dobře známe, protože často spolupracuje s Rádobydivadlem Klapý. Mezi jeho nezapomenutelné inscenace, které jsme v Klášterci na žních viděli, patří například Equus, Amadeus, Elegie tyrolská či naposlady Rozmarné léto.

Divadelníci z Máje pana režiséra oslovili, aby s nimi nastudoval hru ku příležitosti šedesátiletého výročí vzniku souboru. A to nás s pražským souborem spojuje, protože můžeme prozradit, že Klas bude v roce 2020 slavit padesátku. Už nyní se na oslavy pilně připravujeme a oslovili jsme mimo jiné i právě Jaroslava Kodeše, aby s námi při této příležitosti nastudoval novou inscenaci. Pan režisér přislíbil, a tak se už nyní můžete těšit. Ještě jsme neprozradili ale na jakou hru. Víte co, nechte se překvapit.

Svůj domeček jsem našli až po letech stěhování

Rozhovor s představitelkou Kostelníčky Marií Weingrichtovou a její dcerou Eliškou, představitelkou Jenůfy

Protože divadlo Máj u nás nikdy nebylo, tak bych vás poprosil, jestli byste představili soubor. Jak dlouho fungujete, co děláte, kde sídlíte? Prý jste se mnohokrát stěhovali.

Marie: Já jsem v souboru třicet let, což je pro mě hodně. Protože máme šedesáté výročí, tak se kamarádi v souboru ptali, kdo si to vlastně může pamatovat, že nikdo tam přeci nemůže být tak dlouho, tak jsem se zamyslela a s hrůzou jsem zjistila, že jsem v souboru už třicet let. *(smích)*

Stěhovali jsme se různě po Praze a teď máme to štěstí, že máme takovou malou domovskou scénu v divadle Miriam, které sídlí ve Strašnicích vedle kostela. Jsou na nás velmi milí a přivítají a můžeme tam zkusit každý týden. Bohužel ale nemáme možnost si tam ukládat žádné kulisy ani kostýmy, nic. Ale zase máme možnost uložit je do jedné kočárkárny na sídlišti. Není to sice poblíž, ale stále je to v Praze. Samozřejmě jsme rádi za to, jak to je.

Když jsem přišla do souboru, zřizovatelem byl Ústřední kulturní dům železničářů. A když jsme po revoluci měli možnost se osamostatnit, ten kulturák už nás vlastně ani nechtěl, tak jsme se tedy různě stěhovali a teď jsme na tom místě, kde jsme. Jsme tam vlastně jediný domovský soubor,

nikým se tam nestřídáme a máme tam takový svůj domeček.

Kolik máte na repertoáru her a jakých? Četl jsem, že jste měli dlouhé období pohádek a tohle je po dlouhé době čistá činohra. A dá se mimo Pastorkyňu ještě něco jiného stíhat, když čile reprázujete?

M: My hlavně rádi hrajeme pohádky, protože nám chodí hodně diváků. V Praze se totiž na večerní představení chodí hlavně do kamenných divadel, která mají velkou nabídku, ale těch pohádek zas tolik není, takže soubory tím víc mohou žít. A máme pohádky, které hrajeme tak rádi, že to z toho jeviště je vidět.

Máme třeba pohádku Perníková chaloupka, ve které vlastně hrajeme my dvě s Eliškou společně a ještě rodina Procházková. Je to taková malá pohádka, která děti strašně baví a nás taky. Myslím, že je velmi úspěšná. Akorát když jsme byli na soutěži, tak jsme se tam zrovna potkali s představením, které bylo naprosto úchvatné. To samozřejmě vyhrálo a postoupilo. A my jsme tak nepostoupili na Popelku *(Popelka Rakovnick, celostátní přehlídka amatérského činoherního divadla pro děti a mládež, pozn. red.)*. Přitom to představení je, myslím, jedno z nejhezčích,

Ať si kdo chce, říká co chce

Pavel Gvozdíak

Mně se představení rozhodně líbilo. Je to představení hodně jiné, než bylo včera. Věděl jsem, do čeho jdeme, že je to drama. Herecké výkony byly podle mě rozhodně skvělé.

Jana Šturmová

Představení se mi moc líbilo. Byla jsem mile překvapená, protože jsem měla strach, že to bude dlouhé představení. Že nebude třeba takové zábavné, ale měli to moc dobře zpracované, kostýmy, kulisy i hudbu. Takže představení se mi líbilo. Možná menší nedostatek, hlavní postavě dívky nebylo chvilkami rozumět.

Pavel Kutlík

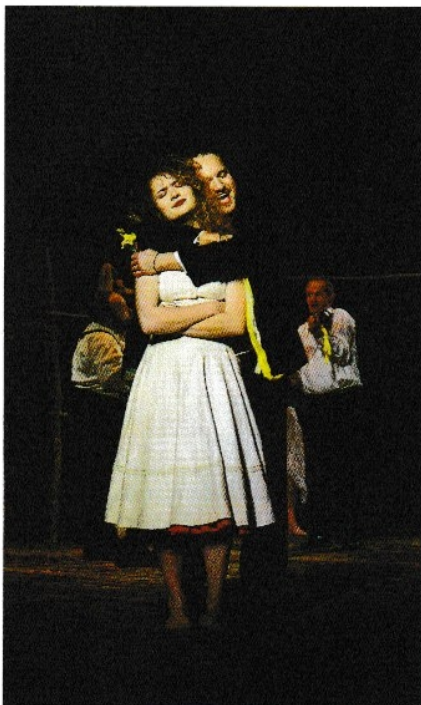
Dnešní představení bylo hezké, moc se mi to líbilo, a proto jsem dal jedničku.

Miroslav Bílík

Představení se mi líbilo s jednou výhradou. Špatně jsem rozuměl představitelce Jenůfy, jinak to nemělo chybu. Její pastorkyňa jsem znal jenom jako operu, jako činohru ne a jsem spokojený.

Tereza Beníšková

Představení se mi moc líbilo. Ani jsem nečekala, že to bude takhle dobré. Líbily se mi výkony herců i propojení se zpěvy. A jsem ráda, že žijeme v dnešní době, kdy už se takovéhle životní situace řeší jinak.

kteřím jsem kdy v Máji měla možnost hrát. Líbí se velkým, líbí se malým a na konci se ještě děti nabaští perníkem. Odjíždíme vždycky potěšení - jak my, tak diváci.

Jinak hrajeme ještě další pohádky. Vlastně vždycky máme na repertoáru minimálně dvě, které střídáme a potom něco, co je na večer. Její pastorkyňa se ale reprizuje tak často, že jsme z toho až zaskočení. Samozřejmě radostně zaskočení.

Eliška: Já si myslím, že to je tak, že čas na pohádky se vždycky najde. Co nejvíce to jde. Ale pro mě je Její pastorkyňa první večerní hra. A pro Máj podle mě taky. Každopádně na ty pohádky se nezapomíná.

A vy jste u divadla jak dlouho?

E: Já jsem samozřejmě u divadla vyrůstala. V takovém tom zákulisí, při pozorování herců, jak se malují. Od malička. Ale první moje role byla v pohádce Mňau, to mi bylo asi patnáct let nebo šestnáct, takže hraju asi čtyři roky. Pak jsem taky hrála v pohádce Perníková chaloupka a první velkou činoherní roli jsem měla až tady v Pastorkyni.

Nejde se nezeptat na spolupráci s Jaroslavem Kodešem, kterého jste si najali. Jaký je on režisér?

M: Nejlepší!

E: Je skvělý! Pro mě to byla první zkušenost s něčím takto vážným a ze začátku jsem nevěděla, jak to uchopit. Myslím si, že ani mamka moc nevěděla, jak na to. On byl pro nás tou největší oporou v tom smyslu, že nás nechával, ať si na to přijdeme sami. Nebyl nějak přísný, že by nás do

Svůj domeček jsem našli až po letech stěhování

něčeho nutil. Prostě přirozená autorita, se kterou se úžasně pracuje. Jsem moc ráda, že moje první režisérská zkušenost je právě s ním. Bojím se, že budu rozmazlená. Možná až budu mít někoho jiného, že to bude přísnější. Hrozně mi vyhovuje a mám ho ráda i jako člověka.

M: S tím se ztotožňuji. On, jak je úžasný člověk, tak je i úžasný režisér. Z něho vyzařuje nádherná přirozená autorita. A neskutečná láska nejen k divadlu, ale i k hercům.

Když za mnou Jarďa přišel s tím, že budu hrát tuto roli, tak já jsem v životě nic takového nedělala. Já jsem svým naturelem komik. Měla jsem samé komické role a on řekl: „Je to pro Tebe, Mášo, protiúkol.“ A já jsem mu řekla: „Ale kdyby mi to třeba nešlo, tak mě z toho klidně vyhoď.“

A on říkal, že měl i moment, kdy měl strach, že to nepůjde. A nakonec jsme to zvládli a já si ho tak nesmírně vážím, že o něm nemohu říct ani chloupek kritiky. Naopak ho můžeme vždy jenom chválit, protože se to naprosto zakládá na pravdě.

Přivezli jste početný soubor, na to, že jste hráli dlouhou dobu jen pohádky. Jsou všichni členové souboru, nebo jste si museli kvůli Pastorkyni někoho vypůjčit? A zůstanete už spolu?

M: Museli jsme si půjčit houslistu. I když naše Eliška taky hraje na housle, tak v její roli by to nešlo. Museli jsme si půjčit také sbormistra a původně jsme si půjčili i flétnistku, ale Lenka už se stala členkou našeho souboru.

Mimo jiné má v našem souboru i tatínka,

rádi trávíme čas i mimo divadlo, a to tomu hodně pomáhá. Když jedeme někam hrát, tak tam třeba zůstaneme i do dalšího dne, zaplatíme si nocleh a užijeme si i ten další den. Je tam spousta pozitivně naladěných lidí, se kterými se samozřejmě divadlo dělá nejlépe.

Je mezi vámi někdo, kdo by měl ambici věnovat se divadlu na více než amatérské úrovni? Co třeba představitel Laca Jiří Jahoda? Slyšel jsem, že se vrátil z režijního kurzu.

E: Ano, ten je hodně akční. Teď zrovna režuruje v souboru pohádku Malý princ, takže ještě uvidíme. Myslím, že je v něm velký potenciál.

M: Ale nespěvil se, že by to chtěl dělat na profesionální úrovni.

Takže si ho pěstujete. Neuteče vám?

M: Má nás zatím rád, takže snad ne. Je fakt, že si dělá režijní kurz, protože nám ti režiséři chybí. Na základě toho jsme si při příležitosti šedesátiletého výročí souboru Máj museli půjčit režiséra, který by udělal nějakou důstojnou hru. A jsme šťastní, že jsme získali režiséra s velkým R.

Raději bychom ale měli režiséra, který bude i členem našeho souboru. A pokud nám Jirka neuteče, budeme jenom rádi.

E: Já si třeba s tou myšlenkou hraji. Protože si říkám, že mám věk, kdybych mohla zkusit DAMU, ale zatím je to jen někde tady vzadu v hlavě. Tak uvidíme.

kteřím tam tríská na vozobouch a nakonec nám pomohly i naše dcery, které nejsou součástí souboru, ale pomohly nám zpívat. Protože někteří máme hudebně nadané děti.

E: Lidí jsme si půjčili hodně. Měli jsme moc skvělých lidí, kteří nám pomohli. Třeba s kostýmy nám pomohl Mirek Král (*profesionální kostýmní výtvarník, pozn. red.*), skvělý člověk. Pak třeba Vlastička, která nám dnes hrála stařenku, tak ta to všechno šila. Takže taky úžasná pomoc, která – a divadelníci to znají – je k nezaplacení. Prostě to je práce nad hlavu.

Odvážila bych se říct, že minimálně čtvrtina lidí je půjčených a postupně se stávají členy souboru. Takže doufejme, že je to s námi baví a že s námi i zůstanou.

M: A hlavně jsme se spolu tak sžili, že spolu

V horním foyeru jste si jistě všimli velké stoleté lípy, našeho národního stromu. Důmyslnou konstrukci vytvořili naši mladí divadelníci Štefan Drozd a Tereza Pazderová.

My jim za jejich obětavou práci děkujeme a každý, kdo si myslí, že je to velký kebab, nebo divně přerostlá mrkev prapodivné barvy, ať si trhne nohou.

Žňoviny pro vás připravují:

Zdenička a Míra Nyklíčkoví, Michal Rambousek, Štěpán Malast, Vojta Kutřel, Ondřej Beníšek.